

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

HATSEK ADOLF.

hová az előfizetési összegek,
— — valamint a kéziratok küldendők. — —

TARTALOM: Hitel a kisárusoknak. A dohánynagyárudai jog. A nagyárusok adója. A vasuti fuvardíjak mérséklése. Vegyes hírek. Árlejtési hirdetmény. Szerkesztői üzenetek.

Hitel a kisárusoknak.

Amint várható volt, számos kisárus keresett fel leveleivel, indítványaival a hitelre vonatkozólag, számos helyes és életre való ideát hozva és hangsúlyozva azt, hogy az illető intézet alapítása nehézségekkel nem járna, könnyen lenne létrehozható és minden esetre óriás jelentőséggel bírna. Ez eszmék nem beszélhetők meg nagyrészt a jelen percben, mert hisz még nem tudjuk mi alapon, mely eszmén létesítsük az intézetet és ez indítvámbeszélése feltételezi a kérdés ez irányu tisztázottságát.

Tudvalevő, hisz kifejtettük, hogy a pénz, az alaptőke teremtése a legnehezebb feladat. Sok felszólalás ama vélemény kifejezője, hogy a mi általunk ajánlott mód, melynek alapja tudvalevően az: hogy az intézet tagjai egy bizonyos időn át teljesítsék befizetéseiket és csak egy meghatározott az összegtől feltételezett idő múlva kezdje meg az intézet kölcsönkiutalási működését — nem célszerű, mert sok idő telne el, míg a befizetők kölcsönöket vehetnének igénybe.

Nos hát tény, hogy a befizetőknél körülbelül $1\frac{1}{2}$ esztendeig kellene befizetniök (már az alapítóknak), míg kölcsönben részesülnének, de más módot eddig nem találunk és helyesebb bázist nekünk eddig senki sem ajánlott. Mert azt az indítványt reálisnak nem vehettük, hogy egy privát személy bocsássa rendelkezésre az összeget, hisz magán személy tőkét legelőleg jól akarja kamatoztatni, már pedig a kisárusnak olcsó hitelre van szüksége!

Az a kérdés tehát, honnan venni az alapítókét? Erre a kérdésre elfogadható választ eddig még nem kaptunk és így addig míg jobbat nem ajánlanak, régi tervünk alapján állunk.

Nagyrabecsült részről erre vonatkozólag indítvány érkezett hozzánk és alább közöljük is azt. Ha a dohánynagyárusok magukévá teszik a véleményt, segítve van a kisárusokon is.

E felszólalás számos életrevaló ideát ad; vannak azonban nézetünk szerint, kivihetetlen kívánalmak is és számítása sokban nem állja meg a kritikát, különösen, ha kiemeljük, hogy az ország 56000 dohánykisárusa közül alig 10000 érdemli meg ez elnevezést.

Különben oly praktikus e terv, hogy ha számos eléje tornyosuló nehézség eltávolítható lenne, általa, úgy a nagy — mint a kisárudai foglalkozás felvirágozhatna.

Eredetiben közöljük hát a beérkezett felszólalást és felszólítjuk az érdekelt feleket, hogy tanulmányozzák a kérdést és hozzászólásuk által akár e lap hasábjain, akár a magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége útján igyekezzenek e kérdés helyes megoldásával egy igen nagyjelentőségű intézmény létesítését előmozdítani.

A levél a következő:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Nagyrabecsült lapjában olvasom az «olcsó hitel a dohánykisárusoknak» c. cikket, melynek helyesége egészben véve nem tagadható. Az eszme helyes alapja (nézetem szerint) az lenne, hogy a magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége egy részvénytársaságot alakítana, mely javára lenne az összes elárusítóknak.

Ezen részvénytársaságnak alig kellene pénzügy-
letekkel foglalkoznia, hanem közvetlen összeköttetése
által dohányárúkat szolgáltatathatna a hitelező dohán-
kisarúsoknak az illető dohánynagyárú által. Termé-
szetes, hogy a részvénytársaságnak készpénzben kel-
lene kifizetnie az illető nagyárúnak a kiszolgáltató
árú árát.

A részvénytársaság legjobb informátorát az
illető kisárú tekintetében ép a nagyárúban bírnia.

Ha a dohánykisarúsok száma tényleg 56000-et
tesz ki, úgy feltételezhető, hogy ezek fele átlag
egyenként 150 kor. kölcsönt kérne. Ez az összeg
egymagában 4.200,00 koronát tesz ki és a hitelt
igénybe vevők szívesen fizetnének 5 + 1% évi ka-
matot. Ez az 1% a biztosítási alap javára szólna,
melyből esetleges veszteségek a részvénytársaságnak
megtérítenének.

Ez ideám a «Dohányárúsok Közlönye» cikkén
alapul és az esetben, ha a részvénytársaság a dohán-
nagyárúsok óvadékát is szolgáltatná, dúsán lenne tér
300000—400000 korona részvénytőke gyümölcsötető
elhelyezésére, mely még osztalékot is fizetne. Azt
hiszem könnyű lenne ily összegű részvénytőke be-
szerzése, mert e részvények kétségtelenül jól kama-
toznának.

Remélhetőleg csatlakozik javaslatomhoz a ma-
gyar dohánynagyárúsok országos Szövetsége és az
Ön t. lapjának feladata, hogy ez eszmét propagálja.
Miután én magam igazgatósági tagja vagyok e
Szövetségnek, legközelebbi igazgatósági ülésünkön
szót emelek eszmém érdekében.

Fogadja kitűnő tiszteletem nyilvánítását.

Manheim Lipót (Zólyom)

A dohánynagyárudai jog.

(III. közlemény.)

Irta: dr. Kadelburg Ignác.

Előző cikkeimben megállapítottam a következőket:

1. Állam és dohánynagyárú között *jogviszony*
áll fenn.

2. A dohánynagyárudai jog híján van ama *jog-
biztonságnak*, mely kell, hogy minden az államtól
eredő jogosultság alapját képezze.

3. Létezik dohánynagyárudai *üzlet* is, de ennek
előfeltétele a dohánynagyárudai jog.

Második tételém sajnos példáját nyújtottam azzal,
hogy a dohánynagyárúsítás terén biztosság nincs; nem
más ez, mint egy nem, illetve rosszul alkalmazott
jogosultság.

Hogy tényleg jogról van szó, azt nemcsak jogi
alapon lehet bizonyítani, mint a hogy azt én igyekez-
tem, hanem magának a jogviszonyt kötő egyik félnek
ténykedéséből is levezethető ez; ez a fél pedig *nem*
a nagyárú, hanem maga az — állam, illetve közegei.
A dolog így áll: kifejtettem, hogy a dohánynagyárudai

jogot kezelők azt mondják, hogy itt nem jogról, hanem
»üzletről« van szó; kifejtettem azt is, hogy létezik
dohánynagyárudai jog is, üzlet is; csak hogy utóbbi
előbbit feltételezi, a jog nélkül nincs üzlet. De ha az
említették azt mondják, hogy »az egész csak üzlet«,
ebből az is következne, hogy a dohánynagyárú halála
után a dohánynagyárudai *üzlet* átszáll az örökösre. No
de kérem ebben az esetben nem üzletről van szó —
mondják bizonyára; hát miről? talán jogról?

Igy ad absurdum vezethető az egész ma létező
gyakorlat e téren. Itt nincs a gyakorlatban se üzlet,
se jog, hanem — khaosz.

Vagyis, miután így célszerűbb, hát *dohánynagy-
árudai »üzlet« a dohánynagyárudai jog és dohán-
nagyárudai jog a dohánynagyárudai üzlet. Így
mindent a feje tetejére fordítottak.*

Nos hát az, a mit én itt felhoztam azt bizonyítja,
hogy nincsen foglalkozás, nincsen keresetforrás, melynek
üzése annyi bizonytalanságot és bajt okozna mint a dohán-
nagyárúsé és látható az is, hogy a dohánynagyárú telje-
sen híján van a jogbiztonságnak, az ő mai helyzete tartha-
talan és rut arculcsapása minden létező jogszabálynak.

Hogy a dohányárudai *jogot* bármikor akár joga-
san akár *nem* jogosan elvehessék, azért elnevezték a
jogot üzletnek, hogy pedig az örökös valahogy ne
juthasson birtokába a dohánynagyárudának, azért el-
nevezték a jogtól különálló *üzletet* (mint kifejtém)
nem tudom én minek — tán jognak?!

Hogy ily állapotok lehetségesek, az kigunyolása
a jognak és a jogbiztonság iróniája!

A nagyárúsok adója.

Irta: dr. Kadelburg Ignác.

Itt van az adókimetés eleje.

A polgárság bizalommal fordulhat a kivető fórum-
hoz, reményteljesen járulhat az adókimető bizottság
elő, mert számíthat méltányosságra; hisz polgárok intézik
itt polgártársaik sorsát.

A dohánynagyárú, sajnos nem nézhet nagy meg-
nyugvással a kimetés elébe; mint majd minden téren,
itt is oly mostoha elbírálásban részesül, mint senki más!

Ő neki senki sem mondhatja, hogy jövedelméből
eltitkol valamit, hisz ő az egyedüli, kinek nyitott
számlája van, kinek jövedelméből az utolsó fillér is
elosztatik tizzel... És ő az egyedüli, kinek kiadásai
nem vétetnek kellően figyelembe, hanem ötletszerűen,
a tényeknek meg nem felelőleg s természetesen a
nagyárúsok hátrányára állapítanak meg.

Meg kell szünnie ez abnormális helyzetnek. Egyenlő
mértékkel kell mindenkit mérni!

*Tessék — s itt a ministeriumhoz szólunk —
a jogot alkalmazni, ha már méltányosságot nem
akarnak e keresetforrásnál gyakorolni.*

A vasuti fuvardijak mérséklése.

Irta: dr. Kadelburg Ignác.

A magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége által iniciált mozgalom a vasuti fuvardijak mérséklése ügyében, élénk visszhangra talált az összes dohánynagyárusok körében. Seregestől érkeznek a Szövetséghez a lelkes csatlakozó levelek és sokan, igen sokan vannak, kik konkrét javaslatokkal járulnak a Szövetséghez, míg mások igen becses anyagot bocsátanak a Szövetség rendelkezésére a jogos kívánalom támogatására.

Örömmel üdvözöljük a dohánynagyárusok e lelkes állásfoglalását, annál inkább, mert eddig bizony nem valami nagy buzgalommal karolták fel érdekeiket.

Mindenki látja és érzi, hogy óriás horderejű kérdéstről van szó. Egy jogtalan teher megszüntetéséről, mely eddig a nagyárusok ugyanis csekély keresetét még kisebbé tette.

Azt kell szomorúan tapasztalnunk, hogy a magyar államvasutak a dohányárukat, melyek *állami* gyártmányok, nyomasztóbban terhelik a privát felek termékeinél. Tudjuk, hogy az állam gyártmányai lényeges fuvardijkedvezményt élveznek és ime a dohánynagyárus az *állami* gyártmányokért *többet* fizet fuvardijképen, mint bármely *magán* gyártmányokért fizetne!

Hogy pedig a dohányárúk állami gyártmányoknak tekintendők, arról felvilágosít, ha eddig nem tudtuk, a *Közgazgatási Királyi Biróságnak* egy legutóbb hozott *döntvénye*, mely a dohányárukat, *mint állami gyártmányokat*, feloldja az útvám alól.

Nos, ha a dohányárúk, mint az állam gyártmánya, vámmentesek, akkor ugyanaz alapon ugyanazon fuvardij kedvezményben részesítendők, mint az állam gyártmányai részesülnek. Ime hát *mi a közgazgatási királyi bíróság döntvénye alapján állunk* és már most ez alapon is *kívánjuk és követelhetjük* a fuvardijak mérséklését.

Szükségesnek tartjuk kiemelni, hogy bár mi tudomással birtunk e döntvényről, mégis 2 dohánynagyárus is figyelmeztetett rá, ez is mutatja, hogy mily fontos az, hogy a *dohánynagyárusok* maguk is *érdeklődjenek* sorsuk iránt és lelkes támogatásukkal segítsenek jobb viszonyokat teremteni.

Ki fogjuk terjeszteni mozgalmunkat a *nem állami* kezelésben álló *vasutakra* is és a *hajóstársaságoknál* is fogjuk a dohánynagyárusok érdekeit ily irányban képviselni.

Ezek után felszólítjuk az összes dohánynagyárusokat, hogy a mennyiben kérelmünk hathatósabbá tételére adatokat tudnak rendelkezésünkre bocsátani, küldjék azokat f. hó 25-ig a magyar dohánynagyárusok országos szövetsége címére. (Budapes VI. Andrassy-út 19. sz.)

Egyszermind felkérjük a dohánynagyárusokat, hogy hozzák tudomásunkra, hogy a mennyiben nem a magy. kir. államvasutak kezelése alatt álló vasutakon szállítatják dohányárúikat, mely vasutak által történik a szállítás.

Végül arra kérünk minden dohánynagyárust, írja meg a Szövetségnek, hogy mennyi árut szállít neki a vasút sulyban és pénzértékben és az azután fizetett fuvardij évi összegét.

A magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége e mozgalmat tagjai érdekében indította és várja lesz, hogy kedvező eredményt mutasson fel.

Ha a dohánynagyárusok támogatják a Szövetséget, úgy biztos a győzelem!

Vegyes hírek.

Kitüntetés. A hivatalos lap f. hó 13-iki számában hozza *Tömöry Kálmán* pénzügyministeri titkárnak *c. osztálytanácsossá* való kinevezését.

Nem érhetett volna méltóbb férfit e kitüntetés. Örülni fog e kitüntetésnek mindenki, ki ösmeri e kiváló férfiú nagy tudását, óriás munkaerejét, a felekkel való udvarias bánásmódját és számos kitünő tulajdonságát.

Ha kiváló képzettség, vasszorgalom, helyes, praktikus ítélőképesség — szóval rátermettség előfeltételét képezi az előrehaladásnak, úgy a kitüntetettre nagy és diszes jövő vár.

Mi és egész olvasóközönségünk szivből kívánunk szerencsét a jól megérdemelt kitüntetés alkalmából!

A dohánykiviteli cikkek, melyek kivitelét a dohányjövedék 2 esztendő óta a dohánykiviteli részvénytársaság által eszközölteti, Németországból jött tudósításunk szerint, ott meglehetősen keresletnek örvendenek, miután számos azelőtt fennállott hiány pótoltatott Remélhető, hogy rövid időn belül nagy népszerűségnek fognak örvendeneni dohánytermékeink Németországban, de ehhez türelem és kitartásra van szükség, mert egy csapással ily óriás piacot meghódítani nem lehet, hanem lassan, de biztosan kell a közönség szeretetét megszerezni, mi az izlés megösmerése és ily értelmében való gyártás által történend.

A dohánygyedáruságnak pediglen nemcsak hasznos ez az üzlet, de kétségtelenül megtisztelő reá nézve.

A sztrájk és a gyufa. Hogy a sztrájk és a gyufa, mily érdekes kölcsönhatásban áll egymáshoz, azt *A. Jones*, egy nagy amerikai gyufagyár tulajdonosa a következőkép magyarázta meg egy hirlapirónak: Feltűnt-e már önnek, hogy a sztrájkok a gyufafogyasztást rendkívüli módon előmozdítják? A gyufagyárosok nagy és hosszantartó sztrájkok alkalmával kitünő

üzleteket csinálnak s ez könnyen meg is magyarázható. A munkanélküli emberek az utcákon csavarognak, beszélgetnek és dohányoznak, mert nincs más dolguk. Mennél többet dohányoznak és beszélgetnek, annál kevesebb szivart fogyasztanak, mert takarékoskodniok kell s előveszik a pipát, melyre tudvalevőleg minduntalan rá kell gyujtani, kivált ha mellette sokat disputál az illető. Egy dolgozó munkásnak hat-hét szál gyufára van szüksége naponként, de ha sztrájkol, husz-harmircz szálra, sőt még ennél is többre. Két-hármezer sztrájkoló óriási mennyiségű dohányt fogyaszt el s még óriásibb mennyiségű gyufát. Megtörtént, hogy egy sztrájk alkalmával egy városnak egész gyufakészlete elfogyott, az pedig tény, hogy 1892-ben a nagy pen sylvániai sztrájk alkalmával a gyufafogyasztás legalább is négyszeresére emelkedett. Hasonlót tapasztaltak a Coloradóban nemrég lezajlott sztrájk alkalmával.

Az új utlevél-ürlapok. Január elsejétől fogva 2 korona és 30 filléres értékű bélyeggel ellátott kincstári utlevél-ürlapokat hoznak forgalomba, magyar-francia és horvát-francia nyelvű szöveggel, világos sárgásbarna borítékkal és vörös selyemfonállal átfűzött, 109 milliméter széles, 178 milliméter magas könyvecske alakjában. A könyvecske 12 számozott oldalt tartalmaz. Az oldalak világoszöld színű, duillochirozott alnyomattal vannak ellátva, melynek közepén a magyar korona országainak egyesített koszorus középcimere látható. Az első oldalra a számozott címlap, a második oldalra az utazó állása és foglalkozása, a harmadikra az utazás helye, a negyedikre az utazó személyleírása, az ötödik és hatodikra pedig az utitársak nevei és személyleírása vannak fekete szöveggel rányomva. A hatodik oldal alsó balsarkán a bélyeg képe látható. Ez a bélyegkép magyaros ékitményekből összeállított keretből áll, melynek vonalozott felső részében «M. KIR. BÉLYEG», az alsó részében levő vonalozott ékitményes tábláskán pedig «KORONA», illetve «FILLÉR» szavak olvashatók. A keret négyzetalaku magyaros bélyegdiszitményrajzot zár magába, melynek köralakú világos mezőjéből a magyar korona országainak egyesített koszorus középcimere, alatta pedig tábláskában arab számjegyekkel «2», illetve «30» értékszámok tűnnek elő. A 2 koronás bélyegkép keretrajza piros, bélyegdiszitményrajza, az értéket jelző szám és az értéksor fekete, a 30 filléres bélyegkép keretrajza kávébarna, bélyegdiszitményrajza, az értéket jelző szám és az értéksor sötétzöld színben van nyomva. A boríték első lapjának belső oldalán a fekete színben nyomott figyel-

meztetés szövege olvasható. Ezen kincstári ürlapok árusítása iránt a pénzügyminiszter rendeletét a hivatalos lap száma közli.

M. KIR. PÉNZÜGYIGAZGATÓSÁG.

Sz: 53183/1904.

II.

Ajánlati hirdetmény.

A kolozsvári m. kir. p. ü. igazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy Mócs községben felmondás folytán üresedésbe jött dohánynagyáruda betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása híján 1904. évi december 30-án d. e. 10 órakor a pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

A verseny tárgyaláson részt venni kívánók sajátkezüleg aláírt s 1 koronás bélyeggel ellátott lepecsételt ajánlataikat 1904. évi december hó 30-ik napján d. e. 10 óráig alolított p. ü. igazgatóság főnökénél nyújtják be.

Bánatpénz fejében az ajánlathoz 400 kor. készpénzben vagy a tőzsdén jegyzett értékpapirokban melléklendő, továbbá a nagykorúságot, polgári állást, erkölcsi magaviseletet igazoló bizonyítványok is csatolandók. — Az ezen vállalatnál mérvadó feltételek és az azzal egybekötött kötelezettségek iránt, valamint a szerkesztendő ajánlatok miképeni kiállítására nézve pályázni kívánók alolított pénzügyigazgatóságnál és a kolozsvári m. kir. pénzügyőri biztosságnál bővebb felvilágosítást szerezhetnek.

Kolozsvártt, 1904. évi december hó 9-én.

Stuckheil Gyula

kir. p. ü. igazgató.

Szerkesztői üzenetek.

G . . . I E . . . e Sz. Igaza van. Égetően szükséges a dohánynagyárudai jog terén létező jogbizonytalanság megszüntetése. Dr. Kadelburg Ignác szívből köszöni az elismerő sorokat.

Th. D. K. Rögtön kellett volna tiltakoznia. Áttettük a magyar dohánynagyárusok országos szövetségének központi irodájához (cím: dr. Kadelburg Ignác VIII. József-körut 48.)

Többeknek. A kisárusok hitelle ügyében hozzánk intézett leveleik helyszüke miatt ezuttal nem jelenhettek meg, de igyekszünk majd eszméiket megvalósítani.

D . . . k K . . . n. B. 1) Forduljon az ügygyel a Pénzügyigazgatósághoz. 2) Előmerő sorait hálásan köszönjük. Üdv!

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: Credit für Kleinverschleisser. Vermischte Nachrichten. Briefkasten der Redaction.

Credit für Kleinverschleisser.

Wie vorauszusehen war, haben sich in Folge unseres Artikels, den Credit für Tabakkleinverschleisser betreffend, zahlreiche Verschleisser gefunden, welche die Idee für heilbringend, leicht realisierbar und vortrefflich finden. Eine Menge neue Ideen, die Alle sich mit dem Gegenstande befassen, können vorerst natürlich noch nicht erörtert werden, insolange die Frage nicht geklärt ist, auf welche Weise und welcher Basis, ein Credit Institut creirt werden soll, wie das in Rede stehende.

Die Geldbeschaffung ist, wie männiglich bekannt, dabei der Hauptpunkt. Haben wir auch in unserem letzten Artikel angedeutet, wie diess zu geschehen hätte, so sind gleichwol unter den eingelaufenen Zuschriften Stimmen laut geworden, welche diese Art der Geldbeschaffung aus dem Grunde nicht für praktisch halten, weil die Einzahler längere Zeit warten müssten, bis sie einen etwaigen Credit in Anspruch nehmen könnten. Nun was das betrifft, so ist es ja richtig, dass die Kleinverschleisser welche einem solchen Credit Institute beitreten ungefähr 1½ Jahre lang einzahlen und warten müssen, bis ein Stammkapital zusammengebracht ist. Allein, ein anderer Modus hat aber seine Schwierigkeiten für sich, insoferne als Geldgeber, oder besser gesagt, Leute die ihr Geld zu guten Zinsen anlegen wollen, weit bessere Verwendung für ihr Geld finden, als dieses den Kleinverschleisser zum billigen Zinsfuse zu leihen. Denn billig muss das Geld unter allen Umständen sein, sonst kann und darf es der Kleinverschleisser nicht im Geschäft, das nur geringen Nutzen abwirft, verwerthen. Die Frage dreht sich daher nur um den Umstand, woher das Stammkapital nehmen? Diese Frage aber wird uns in keiner einzigen befriedigenden

Weise gegeben und bis das nicht geschieht, müssen wir den von uns in Vorschlag gebrachten Modus aufrecht halten.

Ein uns von geschätzter Seite zugekommener Antrag in dieser Angelegenheit, den wir am Schlusse dieses Artikels folgen lassen, bringt ein sehr beachtenswerthes Projekt zur Sprache und wenn sich die Grosstrafikanten damit einverstanden erklären könnten, dann wäre allerdings auch den Kleinverschleissern geholfen. Manches von den in dieser Zuschrift vorgebrachten verdient Beachtung, Anderes wieder scheint uns nicht ausführbar zu sein, wie auch die hier aproximativ aufgestellten Berechnungen der Wirklichkeit sehr ferne stehen, nachdem schliesslich immerhin von den 56000 Kleinverschleissern des Landes, gleichwohl höchstens 10000 diesen Namen verdienen. Indess ist das Projekt, wie gesagt, so praktisch ausgedacht, dass, wenn man die Schwierigkeit seiner Ausführung überwinden könnte, das gesammte Gross und Kleinverschleisswesen zu hoher Blüthe gelangen könnte. Wir geben daher das Schreiben im Original wider und überlassen es sämtlichen Interessenten die Idee zu studiren und eventuell dieselbe, hier an dieser Stelle, oder in Verbindung mit der Direction des Landesverbandes der Grosstrafikanten einer möglichen Lösung zuzuführen. Das Schreiben lautet:

Geehrter Herr Redacteur!

In Ihren geschätzten Blatte lese ich den Artikel «Billiger Credit für die Tabakkleinverschleisser» welcher Idee im Grossen Ganzen die Berechtigung nicht abgesprochen werden kann. Eine richtige Grundlage für diese Idee wäre — meiner bescheidene Ansicht nach — die, wenn der Verein der Grosstrafikanten eine Aktien-Gesellschaft gründen würde, deren Thätigkeit zu erster Linie den gesammten Tabakverschleissen gewidmet wäre. Diese Actien-

Gesellschaft würde kaum nöthig haben irgendwelche Geldgeschäfte zu machen, sondern sie könnte sich direct mit dem Grosstrafikanten in Verbindung setzen, und dem creditsuchenden Kleintrafikanten bei seinem Grossverleger den entsprechenden Tabak-quantum ausfolgen lassen. Selbstredend müsste die Actiengesellschaft dem Grossverleger daz auszufolgende Tabakquantum baar bezahlen.

Die Aktiengesellschaft hätte an dem Grossverleger die beste Informationsquelle für jeden einzelnen creditstehenden Kleinverschleisser.

Wenn die Zahl der Kleintrafikanten de facto 56000 beträgt, so kan man annehmen, dass die Hälfte durchschnittlich 150 Kr. Credit beanspruchen würde. Diese Summe beträgt allein 4 200.000 Kronen u. diejenige die den Credit in Anspruch nehmen, würden gerne 5 + 1% bezahlen pro anno. Dieser 1% wäre dem Sicherstellungsfonde einzuverleiben, aus welchem etwaige Verluste sofort der Actiengesellschaft ersetzt würden.

Es ist dies nur eine Idee, welche sich auf ihren Artikel stützt und wenn diese Actiengesellschaft auch dem Grossverleger die Caution besorgen würde, so wäre hinreichende Bethätigung für ein Actiencapital von 300.000—400.000 Kronen, welche sogar sehr gut Dividenden tragen würden. Ich glaube es wäre nicht schwer ein Capital in dieser Höhe aufzubringen, weil diese Actien unbedingt gewinnbringend wären.

Hoffentlich wird sich der Verein der Grosstrafikanten dieser Idee anschliessen und ist es Ihrem w. Blatte vorbehalten dafür Propagande zu machen. Indem ich selbst Directionsmittglied der Grosstrafikantenvereins bin, so werde ich bei nächster Gelegenheit diese Idee auch dort besprechen.

Genehmigen Sie meine ausgezeichnete hochachtung

Leopold Manheim

Vermischte Nachrichten.

Auszeichnung. Das Amtsblatt veröffentlicht in seiner Nummer vom 13. d. M. das Decret, wodurch den mit dem Titel und Charakter eines Ministerial Secretärs betrauten Beamten des Finanz Ministeriums *Koloman v. Tömöry*, der Titel eines *Sectionsrathes* verliehen wurde.

Diese Auszeichnung, welche all Diejenigen, welche die ausserst tüchtige Arbeitskraft, den besonderen Fleiss und die noble Umgangsweise des nunmehrigen Sectionsrathes kennen mit Recht schon lange erwartet haben, trifft einen Beamten der sie redlich verdient hat. Wenn selbständiges praktisches Denken, hohe Bildung, und ein Riesenfleiss zum raschen Vorwärtskommen im Staatsdienste befähiger, dann steht auch zu erwarten, dass der neue Sectionsrath die Stufenleiter welche zu höheren Ämtern führen, sehr bald erklimmen wird. Wir selbst und unser Lesekreis gratulieren dem Sectionsrathe Herrn v. Tömöry zu dieser hohen, wie wohlverdinten Ehrung.

Die Export Tabak Produkte, welche die k. u. Tabak-Regie seit zwei Jahren durch die Export Aktien-Gesellschaft im Auslande in den Handel bringt, geniessen, wie uns aus Deutschland berichtet wird, bereits ziemlichen Zuspruch, nachdem so manche Mängel welche früher bestanden hatten, behoben wurden. Obgleich bisher von einem nennenswerthen Consum natürlich nicht gesprochen werden kann, da es kein leichtes ist, die Geschmacksrichtung eines fremden Volkes in dieser Beziehung kennen zu lernen und sich ihr bei der Fabrikation anzupassen. steht gleichwohl in Aussicht, dass ein bedeutender Consum in Deutschland erzielt werden, kann doch bedarf es hiezu natürlich Zeit und das Enthalten einer kräftigen kaufmännischen Thätigkeit für das Tabak-Monopol selbst aber, ist ein solcher Export nicht nur sehr lohnend, sondern auch ehrend.

Landesverband der Grosstrafikanten. In der am 4. d. M. abgehaltenen Direktionssitzung des Verbandes unterbreitete Verbands-Secretär Dr. Ignatz Kadelburg folgenden Antrag:

«Mit Rücksicht auf die staatsrechtliche Stellung Kroatiens, möge der Verband beschliessen an die kroatischen Grosstrafikanten kroatische Drucksorten zu senden und überhaupt in all seinen Aktionen die staatsrechtliche Stellung Kroatiens zu respektiren.» Der Antrag wurde angenommen.

Die Tabakgrosstrafik in Esztergom. deren Herausschreiben am 15. d. M. abgelaufen, resultirte 13. eingelaufene Offerte, von denen die meisten aus den weitgelegensten Orten des Landes einliefen.

Dieser Umstand liefert den deutlichen Beweis, dass man aus der Ferne den Geschäftsgang eines derartigen Verschleisses mit ganz andern Augen ansieht, als in dem Orte, wo es sich befindet. Denn es ist kaum anzunehmen, dass nicht in einer Stadt wie Esztergom, ein Dutzend Kaufleute wären, die auf ein solches Geschäft reflectiren; da aber, wie gesagt, die Verhältnisse dort besser gekannt sind, als in der Fremde: sind es denn auch diese, welche ohne Zuhilfenahme des Bleistiftes beim Berechnen, einfach den Nutzen welchen das Geschäft bringt abschätzen. Daher kommt es auch, dass Offerte einlaufen, denen geradezu nachgewiesen werden kann, dass ihnen keinerlei Berechnung zu Grunde liegt. Die Gesammte Provision, welche bei der in Rede stehenden Grosstrafik in Betracht kommt, dürfte Alles in Allem nicht mehr als 7000 Kronen ausmachen. Berechnet man die Kosten für Miethzins, Fracht, Steuer, Kistenverlust, Gehalte, Fassungskosten, Beleuchtung etc. etc. dann zweifeln wir, dass hier von einer Existenz die Rede sein kann,

Im übrigen — wo ist es besser? Und die Schuld daran, tragen einzig und allein die Grossverschleisser selbst,

Briefkasten der Redaction.

Herrn A. M. Ob der billigste Einreicher die Lizenz erhält? Nein. es kann auch ein höherer Anbot acceptirt werden.

Herrn I. L. in V. Wir bedauern Ihnen nicht dienen zu können, da wir prinzipiell keine Beamten denunciren. Wollen Sie unter eigene Verantwortung eine Anzeige machen, so steht es Ihnen frei.

Frau A. S. in B. Es ist selbst verständlich, dass Sie Tabak und Zigarren verkaufen müssen. Wozu wären Sie denn sonst eine Trafikantin.

Herrn A. K. in K. Das Manuscript steht zu Ihrer Verfügung. Was soll es denn unsere Leser kümmern, wenn Sie schlechte Geschäfte machen.

Feltűnű újdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a
dohányzó egyszer veszi és többé
mást nem szihat

legjobb valódi francia

szivarkapapir és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalony gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

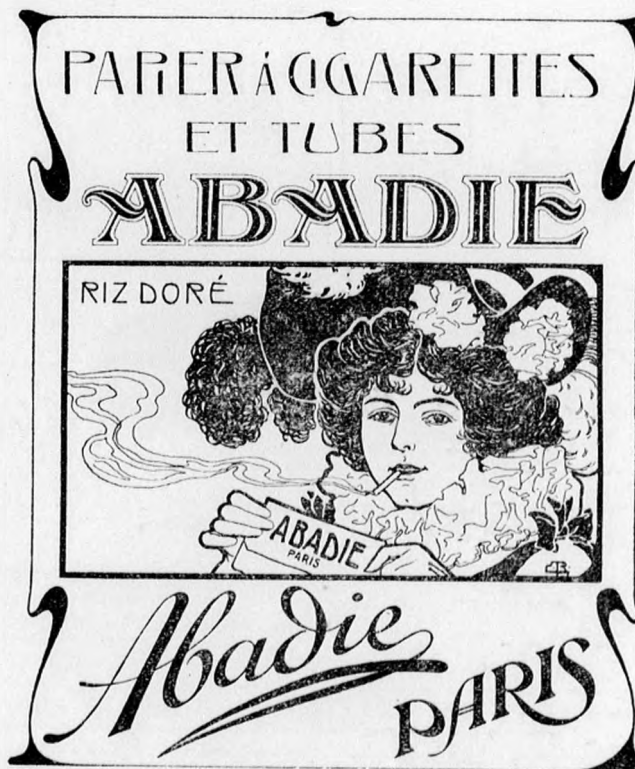
V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

A világ
legismertebb
és legrégebb
gyártmánya!

Minden kis- és nagy-
tözsében, valamint
nagykereskedésekben
kapható.

Ältestes
renomirtes
Fabrikat der
Welt!

Zu haben in allen
Klein- und Gross-
trafiken und Gross-
handlungen.